

הקדמת תקוני הזוהר

ל' אב

(דף א' ע"א) רבי שמעון אזל ליה וערק למדברא דלוד ואתגניז בחד מערתא הוא ורבי אלעזר בריה, אתרחיש ניסא נפק להון חד חרוב וחד מעינא דמיא, אכלי מההוא חרוב ושטן מההוא מיא, ויהו אליהו זכור לטוב אתי להון בכל יומא תרי זימני ואליף לון, ולא ידע איניש בהו וכו', בזהר חדש פרשת תבוא פתוב שם.

ודא אתקרי תקוני הזוהר דאינון שבעין אנפין לאורייתא דפריש רבי שמעון בר יוחאי במלת בראשית מסתרי אורייתא.

קום רבי שמעון אפתח מילין קמי שכנתא, פתח ואמר והמשפלים יזהרו בזהר הרקיע וגומר (דניאל יב ג), והמשפלים אלין רבי שמעון וחברייא, יזהרו פד אתפנשו למעבד האי חבורא, רשותא אתיהיב להון ולאליהו עמהון ולכל נשמתין דמתיבתאן לנחתא ביניהו ולכל מלאכיא באתפסיא ובארח שכל.

ועלת על פלא יהיב רשו לכל שמהן קדישין ולכל תונין ולכל פנויין לגלאה לון רזין טמירין כל שם בדרגא דיליה, ורשותא יהיב לעשר ספירן לגלאה לון רזין טמירין דלא אתיהיב רשו לגלאה לון עד דייתי דרא דמלכא משיחא.

בזהר הרקיע דאיהו פליל כל גוון, זהר טמיר וגניז, זהר בהיר בשחקים, זהר זריק נצוצין ומבהיק בפרק לעינין, זהר זהיר חנור פסיהרא, זהר זהיר סומקא פמאדים, זהר מבהיק פליל ירוקא פחמה, זהר ירוק פככב, זהר פליל חנור וסומק, זהר זהיר לכל עיבר, פמאן דמחא בפטיש וזריק שביבין לכל סטרא, הכי מהאי זהר זהרין פמה נשמתין, דאינון זהרין פלהו ברקיע.

נוסחא אחרינא

תאנא והמשפלים יזהרו בזהר הרקיע, דאיהו זהר טמיר וגניז דא פת"ה, זהר בהיר בשחקים דא חכמ"ה, זהר זריק נצוצין ומבהיק בפרק לעינין דא בינ"ה, זהר חנורו פסיהרא דא גדול"ה, זהר זהיר סומקא פמאדים דא גבור"ה, זהר מבהיק פליל ירוקא פחמה דא תפאר"ת, זהר ירוק פככב דא נצ"ח, זהר פליל אופם וסומק דא הו"ה, זהר זהיר לכל עיבר פמאן דמחא בפטיש וזריק שביבין לכל סטר דא יסו"ה.

ואלין אינון נשמתין מאלין משפילים דאית בהון שכל לאשתמודעא ברזין דמאריהון, כלהו רשימין ומצויירין במלכותא דרקיעא ככוכביא דנהרין ברקיעא, והיינו יזהרו כזהר הרקיע, מאי הרקיע דנהרין ביה נשמתין דמשפילים ככוכביא ברקיע הכי נהרין בכרסיא.

ובלהו פרחין מן רקיע, ודא צדיק חי עולמים דמניה פרחין נשמתין דצדיקיא ונהרין בסיהרא, ועלייהו כתיב (בראשית א יז) ויתן אתם אלהי"ם ברקיע השמים להאיר על הארץ.

ואיהו רקיע דאיהו לעיל מחיוון הדא הוא דכתיב (יחזקאל א כו) וממעל לרקיע אשר על ראשם, והפוך רקיע ותשפח ליה עיקר, ויסודא דמרפבתא דעליה קיימין חיוון וכרסיא דמרפבתא עלאה, ועליה אתמר (משלי יכה) וצדיק יסוד עולם, על צדיק דלעילא קיימא עלמא דאתכסיא, ועל צדיק דלתתא קיימא עלמא דאתגלייא, והיינו מצדיקי הרבים, מההוא צדיקא דעלמא תליין, מאי הרבים אלין דאתמר עלייהו הלכה כרבים דאינון מסטרא דאבהן, דלית רבים פחות מתלת הלכה כרבים דא שכינתא.

ומתמן (ישעיה ס כא) ועמד כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ, האי דאתמר ביה (שם סו א) והארץ הדם רגלי, דא שכינתא דאיהי כליא מעשר ספירן, ומתמן אתקריאו ישראל מלכים צדיקים חוזים נביאים מארי תורה גבורים חסידים נבונים חכמים ראשי אלפי ישראל.

ורשותא אתיהיב לאלין נשמתין דאתתרכו מאתרייהו פתר קודשא בריה הוא ושכינתיה, לקננא בהאי חבורא, דאתמר ביה (משלי כז י) כצפור נודדת מן קנה פן איש נודד ממקומו, ולית צפור אלא שכינתא, דאיהי מתתרכא מאתרהא הדא הוא דכתיב (דברים כב ז) שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לה, את לרבות שכינתא תתאה, האם שכינתא עלאה, הדא הוא דכתיב (ישעיה נ א) ובפשעיכם שלחה אמהם, דתרויהו אתתרכו מאתריהון, ובגין דא שלח תשלח תרין שלוחין חד מבית ראשון וחד מבית שני, לקיימא ביה (שם מב ח) אני יהו"ה הוא שמי וכבודי לא אחר לא אתן שכינתא עלאה, ותהלתי לפסילים שכינתא תתאה, פן איש נודד ממקומו דא קודשא בריה הוא דאתמר ביה (שמות טו ג) יהו"ה איש מלחמה, דאתתרו אבתרייהו.

ועוד פן איש נודד ממקומו, דא משה דכתיב (במדבר יב ג) והאיש משה ענו מאד, דאתתרו רוחיה אבתריהו. ועוד פן איש נודד ממקומו מאן דאיהו איש צדיק דאזל נע ונד מאתריה כשכינתא, דאתמר ביה (בראשית ח ט) ולא מצאה היונה מנוח, דהכי

אוקמוהו רבנן בזמנא דאתחרב בי מקדישא גזר על פתי הצדיקים דיתרבו, דאזלין כל חד גודד ממקומו, דדיו לעבד למהוי כרביה, ורזא דמלה גודד הוא ללחם אי"ה דמרחם עליה, אוף הכי (ישעי נא יח) אין מנהל לה וגומר, ובגין דא דיו לעבד למהוי כרביה, ולית לחם אלא אורייתא, האי גרם למארי תורה דאזלין מתתרכין.

זכאה איהו מארי מתיבתא מארי מדרש מארי תורה, דגם צפור מצאה בית (תהלים פד ד), בית דנשמעין ביה פתגמי אורייתא, דבאתר דאית תמן תורה דאיהו עמודא דאמצעיתא, גם צפור מצאה בית תמן, ובגין דא אוקמוהו רבנן כל בית שאין נשמעין בו דברי תורה לסוף תחרב, ואלין דנשמעין דברי תורה בהון אתקריאו ביצים אפרחים בנים, ביצים מארי מקרא, אפרחים מארי משנה, בנים מארי קבלה.

ועליהו אתמר (דברים כב ו) והאם רובצת על האפרחים או על הביצים, שלח תשלח מניהו, אבל על מארי קבלה אתמר (שם) לא תקח האם על הבנים, דלית סכלתנו לאשתמודע בשכינתא פאלין מארי קבלה, ואלין עבדין לה דירה ולקודשא בריהו הוא ופרחין עמה, בכל אתר דאיהי פרחת קלהו מנדדין עמה בשליחותא דילה, אבל אפרוחי לית גרפין דלהון שלמין דפרחין בהון, דאינון פקודי דעשה, כל שפן פנים, ובגין דא אתמר עליהו לגבי אימא שלח תשלח את האם.

עד דאמר מלין אלין הא סבא אזדמן ליה ואמר, והא פתיב ואת הבנים תקח לה, אמר ליה סבא כל אתין לרביני, ובגין דא לא אמר והבנים תקח לה, אלא ואת, לרבות אפרוחים, אבל לא אמר הבנים תקח לה, אמר ליה בריה אנת בוצינא קדישא דהכי הוא ודאי, ובנים אינון ודאי תחות אימא עלאה, חסידים גבורים מארי תורה חושים נביאים צדיקים, חסידים מסטרא דחסד הרגא דאברהם, ואוקמוהו עליה אין חסיד אלא המתחסד עם קונו, דעביד ליה קן דאיהו אכסניא דילה, ודא שכנינתא דאיהי (ד"ב ע"א) קן דילה בית דילה היכל דילה, מלון דילה ובארעא קדישא איהי יחודיה ובייתה, ולאן מלון ואכסניא, אלא פנים ההוא פר נש דתקין לה, ובגין דא זיהב מדת חסד לאברהם.

גבורים מסטרא דגבורה דיהבין תוקפא למאריהון לכפוש עבד תחת רבו ושפחה תחות גברתה בקשורא דתפלין, דמאן דלית ליה תפלין בשעת קריאת שמע, מסטרא דילה שליט עבד ושפחה על עלמא, ובההוא שעתא רגזא שכנינתא, דדא הוא דכתיב (משלי ל כב) תחת עבד פי ימלוך ושפחה פי תירש גברתה.

ואוף הכי איהי רגזא יתיר על נבל פי ישבע לחם (שם), דאתמר ביה (שם טו ו) לכו לחמו בלחמי, דאיהו קמצן נבל בממוניה נבל שמייה, דלאו איהו נדיב ולא איהו מזרעא דאבהו דאתמר עליהו (תהלים מז י) נדיבי עמים נאספו, דהא קמצן איהו עני הדעת, בתר דלא עביד טיבו למארי תורה למחוי מחזיק בידיהו, ואורייתא פלא פקודיא לא איהי תורת יהו"ה.

מארי תורה מסטרא דעמודא דאמצעייתא, דביה חצות לילה הוה קם דוד לחברא ליה בשכינתא דאתקריאת לילה, ואיהו שומר מה מלילה (ישעיה כא יא), ליל ה', ליל שמונים הוא ליהו"ה (שמות יב מב), ובגינה אתמר פל העוסק בתורה בלילה הקדוש ברוך הוא מושך עליו חוט של חסד ביום, שנאמר (תהלים מב ט) יומם יצוה יהו"ה חסדו ובלילה שירה עמי.

חזים נביאים מסטרא דנצח וזהו, דבהון פלילן תריין שמחן דאינון יאהדונה"י, דבהון תמניא אתוון, לקבל תמניא ספרי נביאים, ונביאים תריין הא עשר, לקבל עשר ספירן, לקבליה חזא יחזקאל עשר מראות. צדיקים מסטרא דצדיק, על כל אלין אתמר (דברים כב ו) לא תקח האם על הבנים.

ועוד אלין דעסקין באורייתא לשמה, ונטרין פקודהא דאינון תרי"ג מצות דתליין משם יהו"ה בענבין באתפלא, כדי ליחדא בהון לשם יהו"ה בשכינה, פבר נש דמתחד עם בת זוגיה בכל אברין דיליה לאפקא זרעא מעליא, אתמר בהון (שם) לא תקח האם על הבנים, ואלין דלא משתדלי באורייתא לשמה, אתמר בהון שלח תשלח את האם, את לרבות שם יהו"ה דאסתלק עמה מההוא בר נש.

ועוד אלין דאוקרין שבתות וימים טובים, אתמר עלייהו לא תקח האם על הבנים, דעבדין עובדא דבני עם שבת מלכתא, ועם קודשא בריה הוא דאיהו יום השבת, מאן דקיים ביה (ישעיה נח יג) וכבודתו מעשות דרכיה, האי איהו (שמות כ יב) פבר את אביה ואת אמה וגומר.

דתלת עלמין נינהו, תריין ירית בכבוד אב ואם, ותליתאה ירית באורייתא, דכליל לון ב"ן י"ה, הדא הוא דכתיב (דברים ל כ) פי הוא חיה ואורה ימיה, פי הוא חיה בעולם הזה דא גז דלתתא, וארה ימיה דא עלמא דאתי עלמא אריכא, על האדמה אשר יהו"ה אלהי"ה נותן לה עלמא שפלה.

ועוד אלין דקשרין לשכינתא עם קודשא בריה הוא בקשורא דתפלין, אתמר עליהו לא תקח האם על הבנים, ואינון דלא קשרין לון פחדא, אתמר בהון שלח תשלח את האם, ועוד אלין דמיחדין לון פחדא, לעמודא דאמצעיתא ושכינתא תתאה בקריאת שמע, אתמר עליהו לא תקח האם על הבנים, ואלין דלא מייחדין לון פחדא דקריאת שמע, כתיב בהון שלח תשלח את האם, בכל אתר את לרבות, והכא לרבות חכמה עלאה אב האמונה דאיהי בינה, ועלה אתמר הכא לא תקח האם, שלח תשלח את האם, הדא הוא דכתיב (משלי כג) כי אם לבנה תקרא, ואיהי אורייתא דלעילא דאתמר בה (שם א ח) ואל תטש תורת אמה.

ועוד אלין דנטרין אות ברית בתחומיה, דאיהו שמונה ימים, ונטרי אות שבת בתחומיה, דאינון י"י מן יאהדונה", דבגינייהו אוקמוה מארי מתניתין, דלא אשתפח בר נש פחות מתרוייהו, כתיב לא תקח האם על הבנים, ואינון דלא אשתפחו בכל יומא בשתי אותות אלו דאינון אות תפלין ואות ברית (ד טו ב ע"ב) מילה, ובשבת אות ברית ואות שבת, כתיב בהון שלח תשלח את האם.

ואי תמרון אמאי צריכין למהוי תרוייהו בכל בר נש בכל יומא, בגין דלא תשתפח שכינתא דאיהו יו"ד מן אדנ", יחידה בלא קודשא בריה הוא דאיהו יו"ד מן יהוה, וצריך בר נש דלא ישתפח בכל יומא פחות מתרוייהו, ואי לא עליה אתמר (משלי טז כח) ונגזן מפריד אלופ, דאפריד אלופיה דעלמא משכינתא, נוקבא אתמר בה (שמות לא יז) אות הוא לעולם, דכורא ברית מלח עולם הוא, ובגין דא אות תפלין נוקבא, אות ברית דכורא, ורזא דמילה (דברים ל יב) מ"י יעלה ל"נו ה"שמימה, ברישי תיבין מיל"ה ובסופי תיבין יהו"ה, בתפלין נוקבא הדא הוא דכתיב (שמות יג טז) ותיח לאות על ידכה יד בהה.

ועל קן דצפורא דא אתמר, (ישעיה דו ו) וסכה תהיה לצל יומם וגומר, ואיהו לשון סכך שמשפכת בה אימא על בניה, אפרוחים דילה תלת הדסים ותרי בדי ערבות ולולב, או ביצים דא אינון אתרוגין דכל חד שיעוריה בכביצה, ואלין דרשימין בהון כתיב עליהו לא תקח האם על הבנים, דתלת הדסים רמיזין לתלת אבהן, תרי בדי ערבות לתרי נביאי קשוט, ולולב צדיק פתמר יפרח (תהלים צד יג), אתרוג רמיז לשכינתא, סופה רמיזא לאימא דמספכת עליהו, הא אינון תמניא לקבל יאהדונה", דאיהו חושפן סופ"ה כ"ו ה"ס, ואלין דלא נטלין אלין סימנין בידיהון כתיב בהון שלח תשלח פת"ר

חֲבֵמָ"ה, דְּלֹא שְׂרִיין אֱלִין בְּאֱלִין תְּמַנְיָא, לְמַהוּי בְּלָהוּ עֶשֶׂר סְפִירָן בְּכָל נַעֲנוּעַ וְנַעֲנוּעַ
דְּנַעֲנוּעֵי דְלוּלָב וּמִינֵיו, בְּכָל פְּקוּדָא וּפְקוּדָא.

וְעַל הַאי צְפוּר קָא רְמִיזוּ רַבְּנָן בְּהַגְדָּה דְּבִתְרָא, דְּרַבְּהַּ פֵּר פֵּר חֲנָה דְּהוּה אֲזִיל בְּסְפִינְתָא,
וְחָזָא לְהֵיבָא צְפֵרָא דִּימָא מְטָא עַד קְרִסוּלוֹ, וּמָאן צְפוּר הָבָא חַד מֵאֱלִין אֶפְרוּחֵי
אוּ מֵאִינוּן בִּיצִים, אֶפְרוּחִים פְּגוּן פְּרָחִים דְּלֹאוּ אִינוּן גְּמַר פְּרִי מִתְּתָא לְעִילָא, אוּ
מִבְּנִים שִׁית דֵּאִינוּן מֵעִילָא לְתִתָּא תְּחוּת אִימָא עֲלָאָה, דְּהָא בִּיצִים מְסֻטָּרָא דֵּאִימָא
תְּתָאָה אִינוּן דֵּאִיהִי בִּיצָה, אֶפְרוּחִים מְסֻטָּרָא דְּצַדִּיק מִתְּתָא לְעִילָא, אֲלָא לָא הוּה
אֲלָא מֵאֱלִין אֶפְרוּחֵי וְצַדִּיק שְׁמִיָּה עֲמוּדָא חֲדָא מֵאַרְעָא עַד רְקִיעָא, וְיִמָּא מְטִי עַד
קְרִסוּלוֹי אֱלִין נַעֲח וְהוּה, דֵּאִימָא עֲלָאָה אִיהִי יִמָּא דֵּאֲתַפְּשֻׁטָּת לְחַמְשֵׁין תְּרַעִין, עַד
קְרִסוּלוֹי דְּהַהוּא עוֹפָא.

פְּגוּזָא דָּא יו"ד אִיהוּ עֶשֶׂר ה' חֲמִשׁ, עֶשֶׂר זְמַנִּין ה' אִינוּן חַמְשֵׁין, עֶשֶׂר בְּכָל סְפִירָה
מֵאֱלִין חֲמִשׁ מִחֲסַד עַד הוֹד, יְסוּד נְטִיל לֹון בְּלָהוּ וְאִיקְרִי כ"ל כְּלִיל מֵאֱלִין חַמְשֵׁין,
וּכְרִסְיָא דְלִתְתָּא יָם הַמְּלַח כְּפַא דִּין.

עוֹף דֵּאִיהוּ צְפוּר דִּילִיָּה אִיהוּ מְטֻטְרוּן, עֲלִיָּה אֲתַמַּר (קְהֵלֵת י כ) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִידֶךָ
אֶת הַקּוֹל, קוֹל דְּקִרְיָאֵת שְׁמַע דֵּאִיהוּ כְּלִיל שִׁית יוֹמִין דְּחוּל וְשְׁלִיט עֲלִיָּהוּ, וְנְטִיל הַהוּא
קוֹל וּפְרַח בֵּיה עַד עֲמוּדָא דְּאִמְצַעִיתָא, דֵּאִיהוּ קוֹל יְהו"ה עַל הַמַּיִם, (תְּהֵלִים כט ג) וְלִית
מִים אֲלָא תוֹרָה, וְאִיהוּ קוֹל יְהו"ה בְּהַדְרָה, עַד שִׁית קָלִין וְאִיהוּ שְׁבִיעָאָה לֹון בְּאִימָא.

וּבַעַל פְּנִפִּים יִגִּיד דְּבַר (קְהֵלֵת י כ), דָּא צְלוּתָא, דְּמְטִי לָהּ עַד צַדִּיק חֵי עֲלָמִין, כְּלִיל ח"י
בְּרַבְּכָאן, דֵּאֲתַמַּר בְּהוּן (מְשַׁלִּי יו) וּבְרַכּוֹת לְרֵאשׁ צַדִּיק, חֵי הָעוֹלָמִים, וְצְלוּתָא אִיהוּ דְּבוּר
דְּרַכִּיבַת עֲלִיָּה, וְאִיהוּ מְרַבְּבָה לְגַבְּהָ בְּיוֹמִין דְּחוּל, וְדָא שְׁכִינְתָּא וְדָא אַדְנִי, קוֹל רַכִּיב
בְּפּוּמוֹי דָּא יְהו"ה, וְרִזָּא דְּדְבוּר (תְּהֵלִים נא יז) אַדְנִי שְׁפַתִּי תִפְתַּח וּגְוַמָּה, וְאִיהוּ מְרַבְּבָה
לְתַרְוִיָּהוּ פְּגוּזָא דָּא יֵאֵהֲדוּנָה"י, וְהַכִּי סְלִיק מְלָאָה"ךָ כְּחוּשְׁבֹן תְּרִין שְׁמֵהּן פְּחֲדָא, וּבְגִין
דָּא אֲתַקְרִי מְלָאָה שֵׁר הַפְּנִים, דֵּעַל יַד שְׁלִיחָא דָּא מְתִיחְדִין בְּשִׁית יוֹמֵי דְּחוּל, אֲבָל
בְּיוֹמָא דְּשִׁבְתָּא לָא סְלִקִין תְּרִין שְׁמֵהּן אֱלִין, דֵּאִינוּן עֲמוּדָא דְּאִמְצַעִיתָא וְשְׁכִינְתִּיהָ,
וְלָא מְתִיחְדִין עַל יְדֵי שְׁלִיחָה, אֲלָא בְּצַדִּיק חֵי עֲלָמִין, וְעֲלִיָּה אֲתַמַּר כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם
יוֹלִידֶךָ אֶת הַקּוֹל, קוֹל (ד' ע"א) דְּקִרְיָאֵת שְׁמַע, וּבַעַל פְּנִפִּים יִגִּיד דְּבַר דְּבוּר דְּצְלוּתָא,
וְלָא עַל יְדֵי שְׁלִיחָה, וּבְגִין דָּא (מְשַׁלִּי כו) וְצַדִּיק יְסוּד עוֹלָם הוּא כְּלִיל כְּלָא, וּבִיָּה מְתִיחְדִין
תְּרִין שְׁמֵהּן אֱלִין, וְעַל תְּרִין שְׁמֵהּן אֱלִין אֲתַמַּר (דְּהִי"א טז לג) אֲזִי יִרְבְּנוּ עֲצֵי הַיַּעַר, וְנַעֲנָה
מְלָאָה מְגוֹ אִשָּׁא מְשַׁמְיָא וְאָמַר, הֵן הֵן מַעֲשֵׂה מְרַבְּבָה, וְהוּוּ מְתַקְבְּצִין מְלָאָכִי הַשָּׁרֵת

כְּבִמְזֻמוּטֵי חֶתָן וּבְכֵלָה. אָמַר רַעְיָא מְהִימָנָא בְּרִיךְ יְהִי בּוֹצִינָא קְדִישָׁא דְאָמַר מְלִין
אֵלִין, לְיַחְדָּא בְּהוּן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתֵיהּ.

קוּם אֵלֵיהּ נְבִיאָה לִיקְרָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתֵיהּ, וַיִּתְעַרְוּ עִמָּךְ שָׂאָר נְבִיאֵי,
וְעֵבִיד לִיהּ קָנָא בְּהַאי חַבּוּרָא, וְלִכְל מִשְׁרַיִין דְאֵזְלִין מִתְתַּרְכֵי בְּתַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
וּשְׂכִינְתֵיהּ, לְחַבְרָא לֹון בְּהַאי חַבּוּרָא, לְאִשְׁתַּכְּחָא בֵּיהּ נְיִיחָא לְאֵלִין מִשְׁרַיִין דְנִשְׁמַתִּין
דְאֵזְלִין מִתְתַּרְכֵין מִשְׂכִּינְתָא, דְאִיהִי יַחֲדָאָה אִיכָּה יִשְׁבָּה בְּרַד (אִיכָּה א א), וְלִאִשְׁתַּכְּחָא
בֵּיהּ נְיִיחָא לְמִשְׁרַיִין דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְאִתְמַר בְּהוּן (ישעיהו לג ז) הֵן אֲרַאֲלֶם צַעֲקוּ
חֻצָּה מִלְּאֲכֵי שְׁלוֹם מַר יַבְבִּיּוֹן, וְלִית שְׁלוֹם אֲלָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

קוּם לְחַבְרָא לֹון בְּהַאי חַבּוּרָא, דְהָא פַד אִית בְּיִשְׂרָאֵל מִשְׂכִּילִים, מֵאֵלִין דְאִתְמַר בְּהוּן
(דניאל יד ג) וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ בְּזִהְרָה הַרְקִיעַ, דְא דְאִתְקַרֵי סֵפֶר הַזֹּהַר, דְיִדְעִין לְמַפְלָח
לְמֵאֲרִיחוֹן, וְלִאֲפַקָא אֲזַפְרוֹת דְשִׁמְהוֹן דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתֵיהּ בְּכּוּנָה, וְלְחַבְרָא
לֹון בְּקוּל דְקַרְיַאת שְׁמַע, וּבְדַבּוּר דְצִלּוֹתָא, דְאֵינּוֹן תְּרִין שְׁמֵהּן יַאֲהֻדוּנָה"י, דְבְּהוּן פְּלִלְוִין
כָּל הַוּוּיִין וְכַנּוּיִין וְעֵשֶׂר סְפִירָן.

כַּמָּה מִלְּאֲכֵין דְאֵינּוֹן חִיוּוֹן דְמְרַבְּבָתָא וּשְׂרָפִים וְאוּפָנִים, וְכָל עֵשֶׂר פְּתוֹת דְכְּלִילָן בְּהוּן
דְמִשְׁמֻשִׁין לְעֵשֶׂר סְפִירוֹת, כְּלָהּ וּפְנִיָהּם וּכְנַפֵּיהֶם פְּרוּדוֹת (יחזקאל א יא) לְפּוּמוֹי, לְקַבֵּל
אֵלִין אֲזַפְרוֹת, דְאֵינּוֹן יַאֲהֻדוּנָה"י, בֵּין בְּקַרְיַאת שְׁמַע בֵּין בְּצִלּוֹתָא בֵּין בְּשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת
וְהוֹדָאוֹת, דְבְּכָל אֲזַפְרָה דִּיפּוֹק מִפּוּמוֹי בְּכָל אֲתַר וּבְכָל מַמְלָל, צְרִיךְ לְכּוּנָא דִּיבּוּר
בְּאֲדַנִּי קוּל בִּיהו"ה, וְלִיַּחְדָּא לֹון כְּחֻדָּא, בִּיַּחְדָּא דְאִיהוּ יַחֲדִּי נְעֵלָם, דְמַחְבֵּר לֹון וּמְיַחֵד
לֹון כְּחֻדָּא, וּבִיהּ צְרִיךְ הַכּוּנָה, דְלֵא תִלְיָא לְמִימַר בֵּיהּ קוּל וְדַבּוּר אֲלָא מַחְשַׁבְתָּא.

כַּד נְחִית קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּקַרְיַאת שְׁמַע, אִתְמַר בְּחִיוּן וְאִשְׁמַע אֶת קוּל פְּנִיָהּם
(שם כד), בְּעֵשֶׂר מִינֵי הַלּוּלָיִם, בְּשִׁיר פְּשׁוּט דְאִיהוּ י' פְּתִ"ה, כְּפּוּל דְאִיהוּ י"ה חֲכַמִּ"ה
וּבִינִ"ה, מִשׁוּלָּשׁ בִּיהו"ו דְאִיהוּ חֶסֶד גְּבוּרָה תְּפִאָרֶת, מְרוּבַע בִּיהו"ה דְאִיהוּ נְצִ"ח
הו"ד יִסוּד מְלְכוּת, דְנִטְרִין צְפִרָא קְדִישָׁא יִשְׂרָאֵל בִּינִיָהּ, וְקִרְאָן בֵּיהּ לְיִשְׂרָאֵל דְאִיהוּ
עֲמוּדָא דְאִמְצַעִיתָא, וְהֵינּוּ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, הָא נְחִית לְגַבְהָ, צְרִיךְ לְקַשְׁרָא לִיהּ בְּחֻדָּה,
וְלִיַּחְדָּא לֹון בִּיַּחְדָּא חֻדָּא בְּלֵא פִירוּדָא כְּלָל, וּבְגִין דְא מָאן דְשָׁח בְּנִתִּים עֵבִירָה הִיא
בִּידוּ הֵהִיא שִׁיחָה.

ואמאי קשרין ליה בהדה לא"ח עם ד', פלילא מארבע פּרשׂיין, בגין דלא יהא פּרח מינה, ואשתארת יחידה, איבה ישבה בדה, ובגין דא קשרין ליה בהדה בכמה קשורי דתפלי, בכמה קשורי דציצית, דלא יזוז מינה.

ובל קשר איהו מסטרא דאת י', ותריין קשרין אנון, דאנון קשר דרישא קשר דדרועא שמואלא, ואנון י"י מן יאהדונה"י, יהו"ה ארבע פּרשׂיין דתפלי, וראו כל עמי הארץ פי שם יהו"ה וכו' (דברים כח י), אדנ"י ארבע בתי דתפלי, אהי"ה אשר אהי"ה מלגא דתפלי, בחד ועשרין אופרות דתפליין דרישא ובחד ועשרין אופרות דתפליין דיה, ודא אימא עלאה, תפלי דמארי עלמא קארין ליה, תפליין על רישא דעמודא דאמצעייתא, כסי ליה אימא בגדפהא דאינון רצועין דתפלי, וקשרין ליה ישראל בשכינתא תתאה בתפליין דיה, וליה אמרין שמע ישראל, ברא דסבא דסבין, ודא חכמה עלאה, ועל שמייה אתקרי עמודא דאמצעייתא ישראל, שיר א"ל שיר משמואלא שיר דלויים, א"ל מימינא דכהנא, עמודא דאמצעייתא (דף ג ע"ב) ישראל פליל תרוניהו, חכמה נחית פברכתא דכהנא בימינא, וביה הרוצה לתחפים ידריים, אימא נחית בקדושה דליואי משמואלא, וביה הרוצה להעשיר יצפין, עמודא דאמצעייתא קשורא דתרוניהו יחודא דתרוניהו.

אוף הכי יסוד חי עלמין, קשורא דעמודא דאמצעייתא ושכינתא תתאה, באן אתר בעלותא, דביה פלילין תמני סרי ברכאן, וביה מתניחדין תריין שמחן פחדא אינון יאהדונה"י, וחבורא דתריין שמחן צריכין בחשאי, ורוא דמלה (יחזקאל א כה) בעמדם תרפינה כנפייהו, בעמדם ישראל בעלותא דעמידה חיוון תרפינה כנפייהו דלא למשמע בהון קלא, דתמן קול דממה דקה (מ"א יט יב), קודש הקדשים דאיהו בעמידה, בגין דתמן קאתא מלכא.

דהא ברוח גדולה וברעש ובאש, דאשתמעון בהון גדפי חיוון לא אתא מלכא, אלא בקול דממה דקה, דאיהי בתר רוח רעש אש, ואיהי רביעאה לון, ועליהו אמר יחזקאל (א ד), וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון, ענן גדול, ואש מתלקחת, הא אינון תלת, דרכיבין בהון תלת אתון הו"ה, קול דממה דקה דא י' מן הוה"י, ואיהי י' מן אדנ"י, תמן קא אתא מלכא דאיהו יהו"ה. דכל הו"ה דשליט ה' על ו' ה' על י' נוקבא איהי הו"ה"ה, בגון טפה דנוקבא פד שליט על טפה דדכורא בת איהי.

אתא אליהו וכל מארי מתיבתא, ואשתטחו קמיה ואמרו, סיני סיני מאן יכיל למימר מלין קמך, אלא בקול דממה דקה, דבפומך קא אתי מלכא, קום אליהו תקין לבושי מלכא ומטרוניתא, דאנת פהנא, תקין ליה לקודשא בריה הוא ארבע בגדי לבן, וארבע

בגדי זהב למטרוניתא, דאתמר בה (תהלים מה יד) כל כבודה בת מלך פנימה ממשפצות זהב לבושה.

ארבע בגדי לבן בלהו רחמי בשמא דיהו"ה, ולית מאן דמחיל בהון עריין אלא איהו, ארבע בגדי זהב בלהו דינא מסטרא דאדנ"י, ולית מאן דמחיל על עבודה זרה אלא איהו, דשלטאן שפחה באתר דגבירתה.

בשמייה בן פרסייה, בן לבושיה, ובאלין לבושין לא אתלבש עד פצן מיומא דאתחרב בי מקדשא, דהא כתיב (ישעיה נג) אלביש שמים קדרות, ונשכינתא אתמר בה (שיר א 1) אל תראוני שאני שחרחרת, בגין דאיהי בגלותא, וכרסיא דילה פגימא בחובין דישראל, דתמן נשמתין דישראל, ובגין דא זכאה איהו מאן דתקין לה פרסיא בעלותא דילה, בפקודין דילה, בטר דאיהו מתמן פרסיא פגים בגיניהו, ואסתלק שם יהו"ה מתמן, דאיהו לא שריא באתר פגים, דהא הוא דכתיב (ויקרא כא כא) כל איש אשר בו מום לא יקרב, אוף הכי בגשמתא פגימא לא שריא.

זכאה איהו מאן דאשלים נשמתיה, לשריא ביה שם יהו"ה, ועביד ליה פרסיא לגביה, וזכאה פומא דמתחבר בה קודשא בריה הוא עם נשכינתיה דאיהו תורת יהו"ה, וזכאה איהו מאן דלביש מלכא ומטרוניתא בעשר ספירן דבריאה, דכלילן בשם יאהדונה"י, בשמייה בן לבושה.

ומאן דתקין ליה סוסיא, דאתמר בה (שיר א ט) לססתי ברכבי פרעה דמיתיד רעיתי, דאיהי מרפכה דילה, דביומי דשבתות וימים טובים איהו לבוש לבושי מלכותא, דאינון עשר ספירות דבריאה, וביומי דחול לביש עשר פתות דמלאכיא, דמשמשי לון לעשר ספירן דבריאה.

דעשר ספירות דאצילות מלכא בהון, איהו וגרמיה חד בהון, איהו ותינו חד בהון, מה דלאו הכי בעשר ספירות דבריאה, דלאו אינון ותייהון חד, לאו אינון וגרמיהון חד.

ועלת על כלא הוא נהיר (נ"א נחית) בעשר ספירות דאצילות, ובעשר ספירות דבריאה, ונהיר בעשר פתות דמלאכיא, ובעשר גלגלי דרקיעא, ולא אשתני בכל אתר. (ד"ט ט"ו ר"א) קום יחזקאל נביאה, לגלאה אלין מראות קמי שכנינתא, דאתמר בהון (יחזקאל א יג) ודמות החיות מראיהם בגחלי אש, בנקודי אורייתא וטעמי דאורייתא, דעלייהו דאתון אתמר (שם) ודמות החיות, מראיהם בגחלי אש אלין אינון נקודין, בוערות במראה

הלפדים אליו טעמי, ובהון (דניאל יב ג) והמשפלים יזהרו כזהר הרקיע, והמשפלים אליו אתוון, יזהרו אליו נקודין דנהרין בהון, כזהר אליו טעמי.

ושכינתא פלילא מפלהו, עלה אתמר (יחזקאל א ג) היא מתהלכת בין החיות, דאינון חיון עלאין דנקודי טעמי, וחיון תתאין דנקודי דאתוון, פגוונא דא ת, ואנון סגולת"א לעילא תלת חיון עילאין, דרמיזין י' י' בראשי תיבות יהו"ה יהו"ה יהו"ה, ואינון יהו"ה מלך יהו"ה מלך יהו"ה ימלך, אנפי תלת חיון עילאין, דאינון חס"ד גבור"ה תפארת, ולתתא סגול"ל דאינון חיון תתאין, אנפי נצ"ח יסו"ד והו"ד, דרמיזין ביברכ"ד יהו"ה יא"ר יהו"ה יש"א יהו"ה, נקודה דאמצעיתא תיה ששמה אדם פגוונא דא ה, היא מתהלכת בין החיות, דאינון תלת לעילא, ותלת לתתא, פגוונא דא ת.

איהי רביעאה לכל תלת, ושביעאה לשית. ורזא דתלת חיון תתאין, עליהו איהו קא רמיז ויהי בשלשים שנה (יחזקאל א א), ועל נקודה דאמצעיתא קא רמיז ברביעי, דאיהו ארבע אנפי אדם, חכמה עלאה פ"ח מ"ה, דאתמר ביה (שם כו) דמות פמראה אדם עליו מלמעלה, וכלא ברזא דנקודי דאת ת.

בחמישה לחדש, דא את ה', דאיהי אלהי"ם, פנו"י לשם יהו"ה, ואיהי פרסיא, דהכי סליק תכס"א פחושפון אלהי"ם.

ואיהי פתר עליון, חמישאה לארבע חיון עלאין, וחמישאה לארבע תתאין, ואיהי פרסיא למארי פלא, אדון על פלא, דאיהו טמיר וגניז.

ואי תימא דרזא דא חזא יחזקאל, לא תהו אלא דמות דאליו חיון, ולא דחזא חיון, אלא פמלפא דשלח שטר בחותמיה, ודיוקנא דמלפא רשימא על שעוה מחותמיה. דבספירן דאצילות איהו דיוקנא דמלפא ממש, ובספירן דבריאה חותמא דמלפא, ובספירן דיצירה ובמלאכין דאינון חיון ציורא דחותמא בשעוה, ובגין דא אתמר במראות יחזקאל (שם) דמות פמראה אדם, ודמות החיות, ולא החיות ממש. למאן דכל יומי לא חזא מלפא, ותהו בן כפר, ושאל בגיניה, ורשימין ליה על טבלא או על נגיר דיוקניה.

ואית נקודה דכל עלמא תליא תחותה, פגון שמשא לגבי תתאין, אתחזיא לבני נשא תחות רקיעא פנקודת קמ"ץ, ואיהו פמה זמנין רב מפל ארעא, פל שפן נקודין דאורייתא, לגבי גובה דלהון, ואתחזיין לן נקודין. (עד פאון).

וְאֲנִי בְּתוֹךְ הַגּוֹלָה עַל נְהַר כְּבָר (יחזקאל א א), דָּא נְהַר דִּינּוּר נְגִיד וְנָפִיק מִן קַדְמוּהִי, אֶלְפִי אֶלְפִים יִשְׁמְשׁוּנִיהּ, וְרַבּוּא רַבּוֹן דְּמִלְאָכְיָא קַדְמוּהִי יְקוּמוּן, דִּינָא יְתִיב, וְסַפְרִין פְּתִיחוּ (דניאל ז י), דִּיאִינוּן תְּלַת סַפְרִין דִּנְפַתְחִין בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְבִיה טְבַלִּין נִשְׁמַתִּין בְּהַאי נְהַר דִּינּוּר, מְזוּהַמְתָּן דְּמְזוּהַמִּין בְּעֶלְמָא שְׁפֵלָה, וְדָא מַטְטְרוּן, בְּדִיוֹקְנָא דְצַדִּיק יְסוּד עֶלְמָא, דִּיאִהוּ נְהַר דִּינּוּר מַסְטְרָא דְגַבְוָרָה, נְהַר פְּלָגִין מַסְטְרָא דְחֶסֶד, פְּלָגִי מַיִם, וְהַאי אִיהוּ עַל נְהַר כְּבָר, מַאי כְּבָר, דָּא מַטְטְרוּן, רַבְּב לְעַמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, וְיַרְפַּב עַל כְּרוּב וַיַּעַף (תהלים יח יא), וְאִיהוּ רַבְּב אֵשׁ וְסוּסֵי אֵשׁ (מ"ב ב יא), כְּלִיל שְׁתִּין רַבּוּא מְרַכְבּוֹת, וּמַסְטְרָא דְצַדִּיק חֵי עֶלְמִין הוּא כְּלִיל י"ח רַבּוּא מְרַכְבּוֹת, וְהֵינּוּ רַבְּב אֱלֹהִים רַבּוֹתִים אֶלְפֵי שְׁנָאן (תהלים סח יח), וְאִיִּקְמוּהּ מְאִירֵי מִתְנַתִּין תִּירֵי אֶלְפֵי שְׁאִינָן מִתְרִין רַבּוּא, דִּיאִנוּן כָּל רַבּוּא עֲשָׂרַת אֶלְפִים, רַבּוֹתִים עֲשָׂרִים אֶלְפִים, תִּירֵי שְׁאִינָן, אֲשַׁתְּאָרוּ תַּמְנִי (ד' ט' ע"ב) סְרֵי אֶלְפֵי, דְנַחְתִּין עִם מַטְטְרוּן לְקַבְּלָא י"ח בְּרַבְּאָן דְעֲלוֹתִין דִּישְׂרָאֵל, לְסַלְקָא לִזְן קַמִּי קוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא, ח"י עֶלְמִין, צַדִּיק יְסוּד עוֹלָם, וּבְרַכּוֹת לְרֵאשׁ צַדִּיק.

וְאֲנִי בְּתוֹךְ הַגּוֹלָה דָּא שְׂכִינְתָא, נְפַתְחוּ הַשְּׁמַיִם, ה' רְקִיעֵי דִיּוֹמָא תַּנְיָנָא, ה' דְהַשְּׁמַיִם, דְבַה רְשִׁמִּין חִיוּן, דְמְקוּרִיהוֹן יו"ד ה"י וּא"ו ה"י (נ"א יוד ה"א וּא"ו ה"א), יְהו"ה, וְאַרְאֶה מְרֵאוֹת אֱלֹהִים (יחזקאל א א), חֲמִשׁ אֹזַר דִּיּוֹמָא קַדְמָאָה, לְקַבֵּל ה' קַדְמָאָה, כְּלִילָא מְחַמֵּשׁ אֹזַר, דִּיאִהוּ אֶאֱאֵא פַתְחֵי חוֹתָם קַדְשׁ לִיהו"ה (שמות כח לו).

וְכָל חַד אַחֲזֵי אֱהִי"ה, וְנִקְוֵדִין אֵלִין סְלָקִין אֱלֹהִים, דְבַהוֹן שְׁבַע נְקוּדִין, תְּלַת לְעִילָא תְּלַת לְתַתָּא חֵלֶם בְּאֲמַצְעִיתָא, וְחַד רְקִיעָא תַּמְיָנָאָה לִזְן, דִּיאֲתַמַּר בֵּיה (בראשית א ז) וַיִּתֵּן אֶתֶם אֱלֹהִים בְּרַקִּיעַ הַשְּׁמַיִם.

וְשְׁבַע נְצוּצֵי דְנִקְוֵדֵי אֶאֱאֵא לְקַבֵּל שְׁבַע כְּכַבֵּי לְכַת, תְּלַת מִפְּאֵן וְתְלַת מִפְּאֵן חַמְ"ה בְּאֲמַצְעִיתִיהּ, רְבִיעָאָה לְכָל תְּלַת, וְשְׁבִיעָאָה לְשִׁית, וְאִיהִי בְצוּרַת חֵלֶם, בְּאֵלִין חֲמִשׁ (ויקרא ב ב) וְקַמִּץ הַכֹּהֵן מִשָּׁם מְלֵא קְמִצוֹ, קַמִּץ אִיהוּ י' פַּד אֶתְפַּתַּח בְּה' נְקוּדִין אִיהוּ ה', חֲמִשׁ אֲצַבְעָאן, דְבַהוֹן אֶתְפַּתַּח קַמִּץ דִּיאִהוּ י', לְחַמְשִׁין תְּרַעִין דְחִירוֹ.